

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 5. november 2010

MMA/ J.nr. 2010-6585

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 7. oktober 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 8 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Frederiksen (S).

Spørgsmål nr. 8:

"Hvad er ministerens holdning til, at et stigende antal anbragte børn og unge flygter fra deres opholdssteder, fordi de føler sig overhørt af myndighederne, jf. Berlingske Tidende den 3. oktober 2010 "Børn flygter fra anbringelsessteder"?"

Svar:

I artiklen angives, at det er tal fra Ankestyrelsen, som dokumenterer en stigning i antallet af anbragte børn, som flygter fra deres anbringelsessted. Da jeg ikke er bekendt med de tal, har jeg bedt om en udtalelse fra Ankestyrelsen. Ankestyrelsen har herefter givet mig dette svar:

"I den omtalte artikel fra Berlingske Tidende den 3. oktober 2010 "Børn flygter fra anbringelsesstederne" fremgår det, at "Alene sidste år, måtte myndighederne erkende, at over 500 anbringelser ikke fungerede efter hensigten, og i 100 tilfælde stak barnet slet og ret af fra anbringelsesstedet, viser en opgørelse fra Ankestyrelsen".

Ankestyrelsen kan på baggrund af Berlingske Tidendes gengivelse af tal fra Ankestyrelsens Anbringelsesstatistik oplyse følgende:

Ankestyrelsen offentliggjorde i september 2010 "Børn og unge anbragt uden for hjemmet, kommunale afgørelser, årsstatistik 2009". Her fremgår det, at 1.070 børn og unge i løbet af 2009 flyttede fra et anbringelsessted til et andet.

I 529 tilfælde var skift af anbringelsessted planlagt. Det vil sige, at flytningen var forudset eller forventet i den gældende handleplan for barnet/den unge. For eksempel kan handleplanen have taget højde for, at barnet/den unges alder og udvikling efter en given periode vil

skabe behov for et nyt anbringelsessted. I 499 tilfælde var flytningen uplanlagt – det vil sige, at uforudsete forhold har nødvendiggjort en flytning.

Kommunerne har indberettet årsager til, at der blev truffet afgørelse om at ændre anbringelsessted. Her viser tallene, at 206 flytninger i 2009 - svarende til 20 procent af alle flytninger med indberettet årsagsforklaring – skyldtes, at barnet/den unge forlod anbringelsesstedet. Siden 2007 er der sket en stigning i andelen af børn og unge, som forlader anbringelsesstedet fra 17 til 20 procent. Men antalsmæssigt er niveauet det samme som i 2007.

Ankestyrelsen kan desuden oplyse, at 303 børn og unge i 2009 blev hjemgivet, selvom formålet med anbringelsen ikke blev opnået. Det er et fald siden 2008, hvor 368 børn og unge blev hjemgivet uden at formålet med anbringelsen blev opnået.”

Jeg kan hertil tilføje, at jeg naturligvis finder det meget uhensigtsmæssigt, at det forekommer, at anbragte børn forlader anbringelsesstedet.

Derfor finder jeg det af afgørende betydning, at børn og unge inddrages og høres, inden der træffes afgørelse om foranstaltning, jf. servicelovens § 48, herunder om deres holdning til valg af anbringelsessted. Ligeledes finder jeg det yderst vigtigt, at der føres et tilstrækkeligt tilsyn med børn og unge, når de anbringes, jf. servicelovens § 148, stk. 3, så sagerne følges tæt, og eventuelle problemer kan foregribes, eller der i samarbejde med barnet eller den unge kan findes et nyt anbringelsessted, hvis anbringelsen ikke fungerer hensigtsmæssigt.

Benedikte Kiær

/ Lars Møller Christiansen